

[Waldorff]

nalskattestrækket vil endelig, sammen med den skærpede beskatning af samfundsskabte værdistigninger på fast ejendom og en ændret beskatning af de selvstændige erhvervsdrivende, føre til en mere rimelig fordeling af de samlede skattebyrder, til fordel for de lavere og mellemste indkomster.«

Det er ikke, fordi VS har forlovet sig med den skattereform, som den forrige regering i sin tid lagde frem, men det, der er interessant, er, at man heri fastslår, at netop personfradrag og forlængelse af proportionalstrækket er en vigtig ting i forsøget på at skabe et skattesystem, som er mere socialt retfærdigt.

I det forslag fra den nye skatte- og afgiftsminister, som vi nu behandler, og som statsministeren og den socialdemokratiske gruppe har skrevet under på ligesom på det andet, fastslår man, at den eksisterende regulering af bundfradrag og skalatrin er uhensigtsmæssig. Man har dog ikke gjort sig den umage at skrive, hvad det uhensigtsmæssige egentlig består i, hvorfor den er uhensigtsmæssig. Jeg går ud fra, at det ikke er noget rent teknisk, for det kunne man klare på anden vis, nemlig ved at fastsætte en bestemt, høj procent, f. eks. 15, for reguleringen.

Nej, svarene på, hvad det uhensigtsmæssige består i, skal man nok finde i de svar, som vi fik i forbindelse med forslaget om en momsforhøjelse i september måned. De viser meget direkte, at af hensyn til betalingsbalanceunderskuddet agter man at tage toppen af den forbrugsstigning, som man siger at man forventer, en forbrugsstigning, som simpelt hen er grebet ud af luften. Man opererer med et afsindig lavt prisstigningsniveau, og så kalkulerer man med, at resten nok må være forbrugsstigning.

Det er fastslået i dag, at det, man kan se frem til, er et reallønsfald for lønarbejderne generelt. Derimod kan man nok fastslå, at der vil ske en forbrugsudvidelse for de selvstændige, bl. a. landmændene. Deraf kan man altså udlede regeringens samlede økonomiske politik som en fordelingspolitik, der giver fra de dårligst stillede til de bedst stillede. Dette er simpelt hen indkomspolitik. Det, der er tale om ved dette forslag, er, at man nu indfører et nyt, smidigt og efter regeringens mening sikkert meget hensigtsmæssigt instrument til at føre denne sociale indkomspolitik yderligere igennem.

Som det er i dag, betyder en vellykket kamp for lønstigninger inden for industrien, at personfradragets skalatrin bliver hævet tilsvarende, og det er selvfølgelig meget upraktisk for en regering, der har som sit erklærede mål at beskære arbejderindkomsterne.

Omlægningen til at regulere personfradrag og skalatrin efter reguleringspristal i stedet for som hidtil efter timelønsindeks betyder, at man fjerner et af de få områder, hvor skatten er direkte påvirkelig af den kamp, der føres ude i samfundet, og det er også meget praktisk for en regering, som vil føre indkomstpoltik. Samtidig opnår man, at ved at bruge reguleringspristallet får man trukket virkningen af forbrugsafgifter ud af reguleringen af skatten.

Det er endnu et eksempel på SV-regeringens faste forsæt om at sænke lønarbejdernes realløn. Det er en ynke at høre hr. Camre forsvarer denne regerings politik, en regering, der har som sit bestemte mål at sætte loft over betalingsbalanceunderskuddet, men ikke at sætte noget som helst loft over arbejdsløsheden eller reallønsnedgangen.

Jeg synes, at det kunne være passende her at opfordre medlemmerne af den socialdemokratiske gruppe til at tænke over hr. Glistrups tale og samtidig overveje, hvilken sammenhæng der kan være imellem en sådan tale og de galluptal, man ser i øjeblikket, hvor det viser sig, at de modsætninger, som nu springer frem inden for den socialdemokratiske bevægelse, ikke fører til en umiddelbar styrkelse af de kræfter, som kæmper for arbejderne interesser. Det fører til et skred over mod fremskridtspartiet. Det er konsekvensen af den økonomiske politik, som regeringen fører.

Grünbaum (S):

Jeg skal ikke sige noget om det finanspolitiske i forbindelse med dette forslag, det har jeg tidligere udtalt mig om, men når jeg tager ordet nu, så er det for at give et lille indlæg i debatten om kildeskatten. Det er dér, jeg synes at det mest sørgelige i og for sig ligger i dette forslag.

Vi er alle, jeg tror samtlige partier i folketinget, enige om, at en forenkling af kildeskatten er nødvendig, og at en sådan forenkling bedst foretages ved en forlængelse af